

ଏନ୍. କୁନ୍ଦୁଚେରୁ ହାଜି (ମୃତ) ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା

ବିନାମ

କେରଳ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 22, 1995

[କେ. ରାମସ୍ଵାମୀ ଏବଂ ଏସ୍. ସାହିର ଅହମ୍ମଦ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ଵୟ]

ଶିକ୍ଷା:

କେରଳ ଶିକ୍ଷା ନିୟମ:

ନିୟମ 2 ଏବଂ 2-A-- ନୂତନ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏବଂ ଉନ୍ନତିକରଣ-- ଉନ୍ନତିକରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଅଧିକାରୀ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନାମ ତାଲିକାରେ ନାହିଁ-- ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ପ୍ରାଥମିକରୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଦେଶ-- ଥରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେଲେ ପୁନଃ ବିଚାର କରାଯିବି ଆଧାରରେ ଆପଣି କରାଯାଇଛି-- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି: ଅସିଦ୍ଧ ହୋଇନାହିଁ-- ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଳନ କରାଯାଇଛି-- ଶିକ୍ଷାଗତ ପ୍ରୋତ୍ସାହନକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା-- ବୈଧାନିକ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟା:

ସୀମାବନ୍ଧନ -- ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ସୀମାବନ୍ଧନ ମଧ୍ୟରେ ନଥିଲୁକ୍ତ ନକରିବା -- ବୃହତ୍ତର ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା-- ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଜଟିଳତା ଏବଂ ସୁସ୍ପତାକୁ ମୂଳ ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ତଳାଭିତ୍ତିରେ । ସରକାର ନୂତନ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟମାନ ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ଉନ୍ନତିକରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନପତ୍ର ଆହ୍ଵାନ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ସରକାର ଏହାକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅନୁସୂଚୀରେ ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉନ୍ନତିକରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନାମ ସ୍ଥାନ ପାଇ ନଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସରକାର ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନାମ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶକୁ ଏକ ଆଞ୍ଚାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଏହି ଆଧାରରେ ଆପଣି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଏହାର ପୂର୍ବ ଅଧିକାରୀ ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ଖାରଜ ହୋଇସାରିଛି, ତେଣୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମଞ୍ଜୁରି ଦେବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର କିମ୍ବା କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନାକତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଆବେଦନରେ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ଵାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ : 1. ସରକାରୀ ଆଦେଶର ବିବରଣୀରୁ ଜଣାପଡେ ଯେ କେତେକ ଆବେଦନକୁ ବିସ୍ତୃତ ବିଚାର ପାଇଁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା; ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଗଣଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଶିକ୍ଷାଗତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ସେହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉନ୍ନତିକରଣ ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

2.1 ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାଡ଼ୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ, ସରକାର ଜନ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଉନ୍ନତିକରଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି । କେରଳରେ ସାକ୍ଷରତା ହାର ସର୍ବାଧିକ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ । ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ମାଲାସୁରମ ଜିଲ୍ଲା, ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ପଛୁଆ ଜିଲ୍ଲା ବୋଲି ଜଣାପଡିଥିଲା ଏବଂ ସରକାର ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଏହି ଜିଲ୍ଲାକୁ ଶିକ୍ଷାଗତ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଶିକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ଜଣାପଡିଥିଲା । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ସରକାର ବିଦ୍ୟମାନ ସ୍କୁଲକୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍କୁଲରେ ପରିଣତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ସରକାରଙ୍କୁ ଏହାର ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ, ଯଦି ଏହା ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିମ୍ବା କପଟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କରାଯାଇ ନଥାଏ ଏବଂ ଉନ୍ନତିକରଣକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିବାରେ ବାହ୍ୟ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଯଥାର୍ଥ ହୋଇଥାଏ ।

2.2 ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତଥ୍ୟକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିନାହାନ୍ତି ଯେ ଆକ୍ଷେପିତ ସରକାରୀ ଆଦେଶ, କ୍ଷମତାର କୌଣସି କୁହାଯିବା ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଦୂଷିତ ହୋଇଛି । ଗଣଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏହି ବିଷୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ସୁପାରିଶ କରିବା ପରେ ସରକାର ସଂଶୋଧିତ ସରକାରୀ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ନିୟମାବଳୀର ଧାରା 2 ଏବଂ 2 (A) ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରାଯାଇଛି, ତେଣୁ ଏଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବୈଧାନିକ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇନାହିଁ ।

3. ସରକାର ନିଜକୁ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସୁଥିବା ଘଟଣା ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଭାବରେ ସୂଚାଇଥାଏ ଯେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପରିଣତ କରିବାର ତୀବ୍ର ଶିକ୍ଷାଗତ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହାବ୍ୟତୀତ, ପିଲାମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ମୌଳିକ ଅଧିକାର ରହିଛି । ତେଣୁ, ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଜଟିଳତା ଏବଂ ସୁସ୍ଥତାକୁ ମୂଳ ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ ନକରି, ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୃହତ୍ତର ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ବିଚାରକୁ ନେବା ଉଚିତ । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କଲେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିତାକୁ ସୀମାବଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ନଥିବୁଳ୍ଲ କରାଯାଇଥିବା ହେତୁ ଆବେଦନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2044/1979

6.12.1979 ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଡିକ୍ରେଟ୍ସ ଏ. ସଂଖ୍ୟା 299/1977 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ଟି. ଏଲ. ବିଶ୍ୱନାଥ ଆୟାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଇ. ଏମ. ଏସ. ଅନାମ ।

ଏମ୍. ଏ. ଫିରୋଜ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ।

ଏନ୍. ସୁଧାକରନ୍ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଜି. ବିଶ୍ୱନାଥ ଆୟାର, ପି. ଭି. ସୁରେନ୍ଦ୍ରନ, ଦିଲୀପ ପିଲ୍ଲାଇ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ପି. କେଶବ ପିଲ୍ଲାଇ ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

6.2.79 ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 299/77 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ରାୟରୁ ଏହି ଆଦେଶ ଆସିଛି । ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଆଦେଶକାରୀ କାନମାନମରେ ଏ.ଏମ.ଏଲ.ପି ବିଦ୍ୟାଳୟ ନାମରେ ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ତଳାଉଥିଲେ । କେରଳ ଶିକ୍ଷା ଆଇନର ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟର ନିୟମ 2 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ, ନୂତନ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟମାନ ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ଉନ୍ନତିକରଣର ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଆପଣ ଡକାଯାଇଛନ୍ତି । 1975 ମସିହା ଜୁଲାଇ 4 ତାରିଖରେ ଏହି ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇ, ନୂତନ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟମାନ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉନ୍ନତିକରଣ ପାଇଁ ଆଦେଶପତ୍ର ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, ଆଦେଶକାରୀ ତାଙ୍କ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ କରିଥିଲେ । ସରକାର, 18.10.1975 ରେ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅନୁସୂଚୀରେ ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉନ୍ନତିକରଣ ପାଇଁ ଆଦେଶକାରୀଙ୍କ ନାମ ସ୍ଥାନ ପାଇ ନଥିଲା । 21.6.1976 ରେ ଜି. ଓ. ଏମଏସ ସଂଖ୍ୟା 116/76 ଦ୍ୱାରା ସରକାର ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଆଦେଶକାରୀଙ୍କ ନାମ ପ୍ରସଙ୍ଗ 5 ଭାବରେ, ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଭାବରେ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଓ. ପି. ଦାଖଲ କରି ଉନ୍ନତିକରଣ ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରି ଆଦେଶ କରିଥିବା ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଆପଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ 18.10.1975 ରେ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ଖାରଜ ହୋଇସାରିଛି, ତେଣୁ ଆକ୍ଷେପିତ ସରକାରୀ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ମଞ୍ଜୁରି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର କିମ୍ବା କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ସେଥିରେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମର୍ଥନ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ନାକଚ କରାଯାଇଥିଲା । ଆଦେଶରେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଦେଶ ଆସିଛି ।

ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ମରଣିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, 21.6.1976 ରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁରି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପରଠାରୁ ଆଦେଶକାରୀ ଉନ୍ନତିକୃତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ତଳାଇବା ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି । ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି, ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉନ୍ନତିକରଣ ପାଇଁ ସରକାର ଠିକ୍ ଭାବେ ମଞ୍ଜୁରି ଦେଇଛନ୍ତି କି । ସରକାରୀ ଆଦେଶର ତଥ୍ୟ କଥନରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ କେତେକ ଆଦେଶକୁ ବିସ୍ତୃତ ବିଚାର ପାଇଁ ସ୍ମରଣିତ ରଖାଯାଇଛି; ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଗଣଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏପରି ଆଦେଶ ଉପରେ ବିସ୍ତୃତ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଶିକ୍ଷାଗତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେହି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ

ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକୁ ମଞ୍ଜୁରି କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉନ୍ନତିକରଣ ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଗତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠରେ, ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତା ପ୍ରାୟ 2.5 କିଲୋମିଟର ଅଟେ । ସରକାରୀ ଆଦେଶ ଆହୁରି ଦର୍ଶାଏ ଯେ:

"ସରକାର ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି ଯେ କାନାନହାମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ ୟୁ. ପି. ବିଦ୍ୟାଳୟର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଯେହେତୁ ନୂତନ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲିବା କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉନ୍ନତିକରଣ ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଏ.ଏମ.ଏଲ.ପି.ଏସ. କାନାନହାମର ଉନ୍ନତିକରଣ ବିରୋଧରେ ତାଙ୍କ ଆପତ୍ତି ବିଷୟରେ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠି ନଥିଲା । ତେବେ, ଏ.ଏମ.ଏଲ.ପି.ଏସ. କାହିଁରାକୋଲେର ପରିଚାଳକଙ୍କ ଠାରୁ ଆପତ୍ତି ପାଇବା ପରେ ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ, ତତ୍କାଳ ଏକ ସରଜମିନ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ୟୁ.ପି. ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ମୁଖ୍ୟତଃ ମୂଳ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ବୋଲି, ପରିଚାଳକଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ କାଞ୍ଚନମ ଅଞ୍ଚଳରୁ କାହିଁରାକୋଲକୁ ଆସୁଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ବନ୍ୟା ପ୍ଲାବିତ ପଡ଼ିଆ ପାର ହେବାକୁ ପଡ଼ୁଛି, ଯାହାକି ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସୁବିଧାଜନକ ଅଟେ । ଏହି ଅସୁବିଧା କାରଣରୁ ମୂଳ ସ୍କୁଲରେ ଏଲ.ପି. ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧ୍ୟୟନ ସମାପ୍ତ କରିଥିବା ଅନେକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟୟନ ବନ୍ଦ କରିଦିଅନ୍ତି । କାହିଁରାକୋଲ ସ୍କୁଲରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମିବା କାରଣରୁ କନମୁଆନାମ ଅଞ୍ଚଳର ପିଲାମାନଙ୍କ ଅସୁବିଧାକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ସେହି ଆଦେଶରେ, ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାଡ଼ୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ସରକାର ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଉନ୍ନତିକରଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି । କେରଳରେ ସାକ୍ଷରତା ହାର ସର୍ବାଧିକ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ । ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ମାଲାପ୍ପୁରମ ଜିଲ୍ଲା ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ପଛୁଆ ଜିଲ୍ଲା ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ସରକାର ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଏହି ଜିଲ୍ଲାକୁ ଶିକ୍ଷାଗତ ପ୍ରୋତ୍ସାହନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଶିକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଏହି ଅଦାଲତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, 2.5 କିଲୋମିଟର ଦୂରତା ହେତୁ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ସ୍କୁଲ ଛାଡ଼ିଦେଉଛନ୍ତି, କାରଣ ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ର ପାର ହେବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସିଧା ରାସ୍ତା ନାହିଁ, ଯାହା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଗାଁରୁ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ସ୍କୁଲକୁ ଯିବା ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ହେଉଥିଲା । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ସରକାର ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କରିଥିଲେ ଯେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଉନ୍ନତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ସରକାରଙ୍କୁ ଏହାର ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ, ଯଦି ଏହା ଅସଭାବନାପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଛଳନାପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ନହୁଏ ଏବଂ ଏହା ବାହ୍ୟ ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୁଏ ।

ବିଦ୍ଵାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ଵନାଥ ଆୟାର ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ 1983ରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିତାକୁ ନଥିବାରୁ ଆଣିବା ପାଇଁ 1994ରେ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆବେଦନ ରଦ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି, ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହା ଏକ ବିଚାରାଧୀନ ଆବେଦନ ନୁହେଁ । ସୁସ୍ଥତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯୁକ୍ତିଟି ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଵାର୍ଥ ଅଛି କି । ଯେହେତୁ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗତ ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବସାଧାରଣ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ତେଣୁ ସୁସ୍ଥତାର ଦିଗ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଅଧିକତ୍ର, ସରକାର ନିଜେ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ଭାବରେ ନିଜକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ, ସେମାନେ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିମ୍ବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କୌଣସି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ । ସରକାର ନିଜକୁ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିବା, ସ୍ଵଳ୍ପ ଭାବେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଭାବେ ଉନ୍ନତ କରିବାର ଏକ ତୀବ୍ର ଶିକ୍ଷାଗତ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହାବ୍ୟତୀତ, ପିଲାମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାର ମୌଳିକ ଅଧିକାର ରହିଛି । ତେଣୁ, ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଜଟିଳତା ଏବଂ ସୁସ୍ଥତାକୁ ମୂଳ ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତ ନକରି ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୃହତ୍ତର ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କରି, ଆମେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଖାରଜ କରୁଛୁ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିତାକୁ ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ ନଥିବାରୁ କରାନଯିବା କାରଣରୁ ଆବେଦନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ କରାଗଲା ।

ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଅକ୍ଟୋବର 18, 1975 ର ସରକାରୀ ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇଛି । ଆକ୍ଷେପିତ ସରକାରୀ ଆଦେଶର ଆବୃତ୍ତିରେ ସ୍ଵଳ୍ପ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମେତ କେତେକ ଆବେଦନକୁ ପୁନଃ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିଲା । ସରକାର ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ନୂତନ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ଉନ୍ନତିକରଣର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉନ୍ନତିକରଣକୁ ମଞ୍ଜୁର କରି ଶିକ୍ଷାଗତ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିନଥିଲେ ଯେ ଆକ୍ଷେପିତ ସରକାରୀ ଆଦେଶ, କ୍ଷମତାର କୌଣସି କୁସୂତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ଵାରା ଦୂଷିତ ହୋଇଛି । ଗଣଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏହି ବିଷୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଏବଂ ସୁପାରିଶ କରିବା ପରେ, ସରକାର ସଂଶୋଧିତ ସରକାରୀ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ନିୟମର ଧାରା 2 ଏବଂ 2 (A) ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରାଯାଇଛି, ଆମେ ଏଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବୈଧାନିକ ପଦକ୍ଷେପର କୌଣସି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ପାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଗଲା । ଫଳସ୍ଵରୂପ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସମସ୍ତ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଫର୍ସଲାରା କରାଯାଇଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

ଜି. ଏନ୍.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଗାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।